

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/6/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623201038
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1623201038.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a C. B., nar. XX.XX.XXXX, obe deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, Malacky, deti rodičov: D. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. H. XXXX/XX, I., t.č. bytom J. K. XX, L., zastúpená splnomocnencom AK JAKUBCOVA s.r.o., Rajska 7, Bratislava, a M. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. G. H. XXXX/XX, N., zastúpený JUDr. Katarínou Kalabovou, advokátkou, Krasovského 13, Bratislava, o zrušenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky zo dňa 1. augusta 2023, č.k. 8P/106/2023-155, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zrušení neodkladného opatrenia v časti dočasného zákazu stretávania sa otca s maloletými deťmi p o t v r d z u j e .

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zrušil neodkladné opatrenie súdu prvej inštancie, č.k. 8P/143/2020-30 zo dňa 14.09.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/335/2020-212 zo dňa 30.12.2020 v časti výroku o dočasnom zákaze stretávania sa otca s maloletými deťmi, vo zvyšku súd návrh otca zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Z odôvodnenia uznesenia vyplynulo, že otec sa domáhal zrušenia neodkladného opatrenia súdu prvej inštancie, č.k. 8P/143/2020-30 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 11CoP/335/2020-212 zo dňa 30.12.2020, ktorým súd zveril maloleté deti do starostlivosti matky a otcovi dočasne zakázal stretávať sa s maloletými deťmi. Návrh odôvodnil tým, že odpadli dôvody, ktoré viedli k nariadeniu neodkladného opatrenia, keď rodičia nevedú spoločnú domácnosť, matka sa aj s deťmi odsťahovala. Voči otcovi boli ukončené všetky priestupkové ako aj trestné konania, pričom ani v jednom sa nepreukázalo, že by sa dopustil konania popisovaného matkou, pričom opis skutkov v priestupkových konaniach a v trestnom konaní bol totožný s tým, ako ho matka opísala v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Rozhodnutím súdu prvej inštancie, č.k. 4C/10/2021-331 zo dňa 11.02.2022 bolo zrušené neodkladné opatrenie, č.k. 32C/73/2020, ktorým bola otcovi uložená povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu č. XXXX v N.. Z obsahu spisového materiálu súd zistil, že neodkladným opatrením a to uznesením, č.k. 8P/143/2020-30 zo dňa 14.09.2020 v spojení s uznesením odvolacieho súdu súd dočasne zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a otcovi dočasne zakázal stretávať sa s deťmi. Zo spisu sp.zn. 32C/73/2020 súd zistil, že uznesením zo dňa 14.08.2020 súd vylúčil na samostatné konanie návrh žalobkyne v časti o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým malo byť žalovanému zakázané priblížiť sa k maloletým deťom a ktorým mal byť žalovanému zakázaný styk s nimi. Nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu v N., uložil žalobkyni aby podala proti žalovanému žalobu o jeho úplné vylúčenie z užívania rodinného domu, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému, aby písomne,

telefonicky alebo inými prostriedkami úplne nekontaktoval žalobkyňu a aby sa k nej nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov, poučil žalovaného, že môže podať voči žalobkyni ako žalovanej žalobu o náhradu škody podľa § 420 a nasl. OZ, zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mal byť žalovanému uložený zákaz vstupu na pozemok parc. č. 963/301 v katastrálnom území N. a zakázané priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť presahujúcu 50 metrov. Zo spisu sp.zn. 8P/194/2020 súd zistil, že na súde sa vedie konanie o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva. Zo spisu 8P/52/2022 mal súd preukázané, že rozsudkom zo dňa 21.03.2023 bolo maloletým deťom a ich rodičom uložené výchovné opatrenie v rozsahu 30 hodín realizovaných organizáciou Spoločnosť priateľov detských domovov Úsmev ako dar, za účelom nápravy komunikácie medzi rodičmi a za účelom obnovenia vzťahu medzi maloletými deťmi a otcom. Zo spisu sp.zn. 4C/10/2021 súd zistil, že uznesením zo dňa 11.02.2022 súd zrušil neodkladné opatrenie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu č. súpisné XXXX v N.. Súd mal preukázané, že rodičia maloletých sú stále manželia, avšak minimálne od augusta 2020 nežijú v spoločnej domácnosti. Otec bol pôvodne vykázaný zo spoločného obydľia rodinného domu č. súpisné XXXX v N., z ktorého sa následne v júli 2021 matka spolu s deťmi odsťahovala a od tej doby býva v podnájme v L.. Nemá záujem bývať v uvedenom rodinnom dome a súhlasila s tým, aby v ňom býval otec maloletých. Otec sa s deťmi nestretáva, nekontaktuje ich, starostlivosť o deti zabezpečuje matka, otec jej prispieva sumou 300 eur mesačne spolu na obe deti. Voči otcovi boli vedené tri priestupkové konania proti občianskemu spolunažívaniu, z toho dve boli zastavené z dôvodu, že spáchanie skutku nebolo otcovi preukázané a jedno skončilo odložením z dôvodu, že oznámenie matky neodôvodňovalo začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci. Trestné stíhanie začaté dňa 26.02.2021 vo veci zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby bolo zastavené, keďže matkou oznámený skutok nie je trestným činom a nebol ani dôvod na postúpenie veci. V konaní o rozvod manželstva (8P/194/2020) bolo vykonané znalecké dokazovanie znalcom z odboru klinická psychológia detí PhDr. Alenou Kopányiovou, PhD. Z posudku aj vyjadrenia znalkyne je zrejmé, že by bola vhodná sanácia vzťahu detí s otcom pre deti v bezpečnom prostredí, pričom takýmto prostredím je aj prostredie akreditovaného subjektu, avšak v spolupráci s matkou za jej prítomnosti, pričom by obaja rodičia mali vyvinúť snahu aspoň na minimálnu spoluprácu, pričom otec má dostatok sebareflexie a dostatok intelektových schopností, aby si mohol naštudovať spôsoby, ako sa má správať k deťom, pričom u otca nezistila znalkyňa tak závažné a hlboké črty a poruchy osobnosti, ktoré by ho diskvalifikovali zo vzťahovej väzby otca, pričom nariadené výchovné opatrenie by mohlo byť prostriedkom na začatie obnovovania vzťahu detí s otcom. Súd mal tiež preukázané, že pominuli dôvody na zákaz styku otca s deťmi, ktorý by sa v súčasnosti dokonca javil ako kontraproduktívny, keď by bránil realizácii výchovného opatrenia. Pokiaľ sa týka zrušenia neodkladného opatrenia v časti dočasného zverenia detí do starostlivosti matky, súd skonštatoval, že rodičia spolu nežijú, deti sú v starostlivosti matky. Neodkladné opatrenie v tejto časti korešponduje so stavom faktickým a dôvody nariadenia neodkladného opatrenia v tejto časti naďalej trvajú, preto v tejto časti návrh otca zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie po uplynutí zákonom určenej lehoty podala odvolanie matka. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 26.09.2023 odpustil matke zmeškanie lehoty. Odvolateľka dôvodila, že odvolanie opiera o odvolací dôvod podľa § 365 písm. f) CSP a podľa § 62 CMP, nakoľko má za to, že v danom konaní súd na základe vykonaných dôkazov predložených otcom dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň aj o odvolací dôvod uvedený v § 62 CMP. Poukázala na skutočnosť, že dňa 21.03.2023 bolo súdom prvej inštancie v konaní 8P/57/2022 rozhodnuté o uložení výchovného opatrenia. Psychologické poradenstvo v rozsahu výchovného opatrenia zatiaľ nie je ukončené, matka absolvovala poradenstvo zatiaľ v rozsahu 5 hodín, maloleté deti v žiadnom rozsahu. V rámci pojednávania o nariadení výchovného opatrenia sudkyňa na otázku právneho zástupcu otca uviedla, že nebude z dôvodu výchovného opatrenia pozastavovať žiadne z neodkladných opatrení. Napriek uvedenému otec podal návrh na zrušenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že podľa jeho názoru odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Návrh otca na zrušenie neodkladného opatrenia považuje za účelový a v hrubom rozpore so záujmami detí. Poukázala na to, že bola nútená odsťahovať sa spolu s deťmi kvôli agresivite otca a atmosfére v rodine, keď prítomnosť v spoločnej domácnosti s otcom ohrozovala psychický vývin maloletých detí, ich život a zdravie, vrátane duševného zdravia. Matka je bezpečnou vzťahovou osobou pre deti, čo potvrdila aj znalkyňa v znaleckom posudku. Akokoľvek budúce, hoci aj potenciálne ataky voči deťom, nepredvídateľné stretnutia otca s nimi môžu narušiť bezpečný priestor, ktorý matka deťom a aj sebe vytvorila. Znalkyňa v posudku vo vzťahu k otcovi konštatovala, že otec má dramatický prejav, absentuje reflexia prejavov vlastného negatívneho konania, impulzivita v konaní, správanie otca má znaky nepredvídateľnosti, trestajúci postoj, kritickú hostilnú

agresivitu, v interpersonálnom styku používa studenú striktnosť a tendencie k obviňovaniu a trestaniu. Vo vzťahu k deťom poukazuje na skutočnosť, že maloletý A. trpel protiprávnym konaním, násilím otca, otec psychicky či fyzicky týral matku a to aj v prítomnosti detí. Otec maloletého A. občas udieral po hlave a chrbte, zatváral v tmavej izbe, osočoval a nadával mu, keď otec nevedel nájsť svoj opasok. Otec emocionálne vydieral psychickými zrúteniami aj maloletého A., častokrát si udieral hlavu o police, o stenu, občas sa váľal po zemi, po kuchynskej linke, plazil sa po štyroch a kolenačky. Toto konanie otca viedlo u maloletého A. k rozvoju stresovej poruchy, neurotickým ťažkostiam, zajakávaniu a pocikávaniu, bloku maloletého, ako i známkam strachu a s prepadávaním až do paniky. Maloletý C. rovnako trpel protiprávnym konaním otca, otec zamotal C. do lán hojdačky, následne ho roztočil tak, že maloletý spadol z výraznej výšky na zem, takže do dnešného dňa sa bojí hojdačiek. Prenášal maloletého stojaceho na stoličke, pričom C. padol na hlavu. Tiež ho ako A. emocionálne vydieral psychickými zrúteniami. Toto konanie viedlo u maloletého C. k rozvoju traumatickej stresovej poruchy, k zlému a prerušovanému spánku. To, že priestupkové a trestné konanie boli ukončené nepotvrďuje, že ku konaniu otca voči matke a deťom, ktoré bolo dôvodom na podanie oznámení, nedošlo. Má za to, že bez toho, aby bol známy výsledok výchovného opatrenia, nie je možné konštatovať obnovu vzťahov medzi otcom a deťmi a teda uvádzanie konania o uložení výchovného opatrenia ako dôvodu na zrušenie neodkladného opatrenia považuje za nedôvodné, minimálne do ukončenia výchovného opatrenia nie je dôvod na jeho zrušenie ani v časti týkajúcej sa dočasného zákazu stretávania sa s maloletými. Znalkyňa, ako aj súd v rámci výchovného opatrenia potvrdili, že obnovenie vzťahu otca s deťmi nie je možné bez kontroly, nastavenia postupného stretávania sa otca s deťmi, pod odborným dohľadom a v bezpečnom prostredí. Matka má pretrvávajúce obavy, že v prípade zrušenia neodkladného opatrenia budú maloleté deti vystavené nepredvídateľnému a nekontrolovateľnému správaniu zo strany otca, čím môže dôjsť k opätovnému zhoršeniu ich psychického stavu. Aj znalkyňa uviedla, že správanie otca je nepredvídateľné. Otec má diagnózu – zmiešaná porucha osobnosti, o čom dokladá správy D. O. z psychiatrického vyšetrenia otca z augusta 2019 a februára 2020. D. P. D., klinická psychologička a psychoterapeutka maloletého A. uviedla všeobecne k zmiešanej poruche osobnosti nasledovné: poruchy osobnosti zahŕňajú celú škálu povahových vlastností, ktoré sa výrazne odkláňajú od normy, povahové vlastnosti sú nemenné, majú stály charakter. Človek s poruchou osobnosti si obvykle svoju poruchu neprípúšťa, nie je ochotný a schopný meniť svoje zaužívané spôsoby správania. Otec napriek viacerým požiadavkám súdu aj matky nepredložil správu svojho psychiatra vo vzťahu k jeho diagnóze, nepreukázal absolvovanie ambulantnej liečby a dodržiavanie medikamentózne liečby a je teda dôvodná obava, že v prípade zrušenia neodkladného opatrenia, keď otec nebude mať žiadne stanovené hranice svojho správania voči deťom, uvedené zneužije vo svoj prospech a deti budú vystavené opätovnému stresu bez dohľadu tretej osoby. Má za to, že minimálne po dobu pokiaľ prebieha poradenstvo v rámci výchovného opatrenia, nie je žiaden dôvod na zrušenie neodkladného opatrenia. Je namiesto otázka prečo otec nepočkal s podaním návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia na výsledok neodkladného opatrenia, ak mu ide o záujem detí, ako tvrdí. Pripravenosť detí na neobmedzený styk s otcom nebola v návrhu otca na zrušenie neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom preukázaná a otec neosvedčil zmenu pomerov. Všetky odborne spôsobilé osoby, ktoré sa v tomto prípade vyjadrovali skonštatovali, že je potrebné deťom vytvoriť bezpečné prostredie a styk kontrolovať a vzťah otca s deťmi obnovovať postupne s dodržaním vopred stanovených pravidiel. Záujem detí by mal byť prvoradá a rodičovské práva uplatňované výlučne v súlade s týmto záujmom. Navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a návrh otca zamietnuť.

3. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že sú názoru, že dôvody pre nariadené neodkladné opatrenie v časti o zákaze styku otca s deťmi pominuli. Poukázali na jednotlivé vyjadrenia znalkyne PhDr. Kopányiovej uvedené v znaleckom posudku zo dňa 30.10.2022 v konaní o rozvod manželstva, kde znalkyňa uviedla, že skôr vidí nevýhodu v tom, že je toho času styk zakázaný. Samotná skutočnosť, že otec nebude mať uložený zákaz styku s deťmi súdnym rozhodnutím neznamena, že otec začne bezodkladne realizovať svoj styk s deťmi bez akejkoľvek predošlej odbornej intervencie. Styk s deťmi sa nere realizoval tri roky, je tak vzťahová väzba medzi maloletými a otcom narušená a nemožno očakávať, že k obnoveniu tejto väzby dôjde bez potrebnej odbornej pomoci. Zároveň upozornili tiež na fakt, že o podanom návrhu otca o zrušenie neodkladného opatrenia, ako aj o tom, že súd neodkladné opatrenie v tejto časti zruší, mala matka vedomosť už pred samotným doručením napadnutého uznesenia. Daná skutočnosť bola zo strany zákonnej sudkyne účastníkom komunikovaná na pojednávaní uskutočnenom dňa 22.06.2023. Navrhli napadnuté uznesenie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Otec maloletých v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje napadnuté uznesenie za správne a plne sa s ním, ako aj s jeho odôvodnením stotožňuje. Matkine tvrdenia považuje za účelové, ktorých jediným cieľom je bezdôvodne pokračovať v bránení mu v styku s deťmi. Stotožnil sa aj s vyjadrením kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky. Navrhuje napadnuté uznesenie potvrdiť.

5. Matka maloletých sa písomne vyjadrila k vyjadreniu opatrovníka k jej odvolaniu keď uviedla, že funkciou opatrovníka je povinnosť chrániť práva a právom chránené záujmy maloletých detí v konaní. Závery odborne spôsobilých osôb v konaní opatrovník pri svojom vyjadrení, hoci mal o nich vedomosť, nevzal na vedomie, len ako už uviedla skonštatoval, že samotná skutočnosť, že otec nebude mať uložený zákaz styku s deťmi súdnym rozhodnutím neznamená, že otec začne bezodkladne realizovať svoj styk bez akejkoľvek predošlej intervencie. Nie je však zrejmé, z čoho nadobudol opatrovník toto presvedčenie, prihliadajúc na to, že má zastupovať záujmy detí a znalkyňa, ako aj Úsmev ako dar zdôraznili potrebu asistencie intervencie odborníka pri opätovnom nadviazaní kontaktu otca s deťmi. Intervencia, asistencia však nebude vynútiteľná v prípade ak neodkladné opatrenie bude zrušené a styk otca neobmedzený, čím dôjde k zásahu do práv detí, ktoré by mal opatrovník chrániť.

6. Opatrovník v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že sa nikdy v priebehu konania nevyjadrili v tom zmysle, že k realizácii styku otca by sa malo pristúpiť bez predchádzajúcej odbornej práce s rodinou. Naopak, sú jednoznačne názoru, že pre obnovenie tejto vzťahovej väzby je nevyhnutná odborná intervencia. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ich vyjadrenia k odvolaniu. V rámci konania o návrhu matky na rozvod manželstva na súde prvej inštancie bolo vykonané znalecké dokazovanie, z ktorého vyplýva, že názor maloletého A. bol zohľadnený znalcom, ktorý dospel k jednoznačnému záveru, že pre zdravý psychický vývin detí by bola vhodná postupná sanácia vzťahu detí s otcom, v pre nich bezpečnom prostredí a časovo realizovaná postupne a to najmä v súlade a podľa úrovne prežívania bezpečia a istoty detí vo vzťahu s ním. Považujú zrušenie rozhodnutia, ktorým bol otcovi uložený zákaz styku s deťmi za dôvodné. Zákaz styku je považovaný za kontraindikáciu pri realizácii výchovného opatrenia, ktorého cieľom by malo byť postupné obnovenie vzťahovej väzby medzi maloletými deťmi a otcom. Spoločnosť priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar, o.z., ukončila spoluprácu s rodinou z dôvodu vrátenia príslušnej akreditácie, v rámci ktorej s rodinou pracovala. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uznesením, č.k. 8P/155/2023-1 zo dňa 27.09.2023 začal konanie o nariadenie výchovného opatrenia, ktoré doposiaľ nebolo právoplatne skončené. Každý z doposiaľ nimi oslovených subjektov, ktoré by prichádzali do úvahy pre realizáciu výchovného opatrenia považoval zákaz styku otca s deťmi za kontraindikáciu, pre ktorú nemôže výchovné opatrenie realizovať. Preto navrhli uznesenie o zrušení zákazu nariadeného neodkladného opatrenia zákazom styku otca s deťmi potvrdiť.

7. Súdu prvej inštancie v priebehu odvolacieho konania bola doručená správa k výchovnému opatreniu v rodine maloletých detí zo dňa 31.08.2023, z ktorej vyplynulo, že matka im opakovane verbalizovala, že necíti odbornosť z ich strany a dôveru v ich organizáciu. Povedala, že sa vyjadrili, že otec detí je super človek, čo nie je pravda, uviedla, že ona mala inú predstavu o priebehu výchovného opatrenia. Uvádza, že počas poradenstva nedostala priestor na vyjadrenie svojich pocitov a viackrát opakovala, že je nevypočutá a necíti sa u nich dobre. Reagovali odvolaním sa na to, čo sama uvádzala: „v dobe keď ste boli podľa vašich slov týraná“, týmto konštatovaním sa cítila dotknutá, vnímala to ako prejav nedôvery v jej vyjadrenia. To napriek vysvetleniu, že vychádzali čisto len z toho, čo im sama uviedla. Vracala sa k ich stretnutiam kde uvádzala, že rozoberajú iba otca, cítila sa dotknutá, zranená ich prístupom a podľa jej slov neprofesionálnym poradenstvom. Hovorili spoločne s matkou aj o tom, akoby prebiehalo poradenstvo pre deti, vyjadrila sa, že nie je stotožnená s tým, že sa otec napriek jeho psychiatrickým diagnózam nepodrobuje žiadnej pravidelnej odbornej liečbe. Uviedla, že ak by na spomínanú liečbu chodil, vie si predstaviť asistovaný styk medzi deťmi a otcom. Otec zareagoval na prvú sms správu, prišiel pozitívne naladený, bol aktívny, popisoval celú situáciu z jeho pohľadu. Vedia, že rodič, ktorý dlhšiu dobu nevidel svoje deti je aktívnejší a na stretnutie chodí motivovaný výzvou, že deti uvidí. Vedel uznať aj nedostatky svojho výchovného štýlu voči deťom, napísal im list, ktorý vnímajú ako bezpečný a neohrožujúci. Je to bezpečná forma práce s deťmi k tomu, aby spozorovali ako deti otca vnímajú a ako reagujú na samotnú predstavu o ňom. S deťmi nemali ešte stretnutie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. e) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania

preskúmal napadnuté uznesenie ako i konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah i dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky proti zrušeniu neodkladného opatrenia v časti zákazu styku nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 8P/106/2023 je zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením Okresného súdu Malacky zo dňa 14.09.2020, č.k. 8P/143/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.12.2020, č.k. 11CoP/335/2020, ktorým boli maloleté deti A. a C. zverené do osobnej starostlivosti matky a ktorým zároveň súd dočasne zakázal otcovi stretávať sa s maloletými deťmi A. a C..

10. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti a postupu rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 14.09.2020, č.k. 8P/143/2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.12.2020, č.k. 11CoP/335/2020 v časti výroku o dočasnom zákaze stretávania sa otca s maloletými deťmi a vo zvyšku súd návrh otca zamietol.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia a na jeho základe dospel ohľadom rozhodujúcich skutočností k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd, ktorý rovnako ako súd prvej inštancie považuje zrušenie neodkladného opatrenia spočívajúceho v zákaze styku otca so synmi za dôvodné, nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a dať za pravdu odvolateľke, ktorá v odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia. Odvolací súd tu odkazuje na písomné odôvodnenie napadnutého uznesenia, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods.2 CSP).

12. Odvolací súd takisto ako súd prvej inštancie považoval zrušenie neodkladného opatrenia o zákaze styku otca s deťmi za správne. Bolo dostatočne osvedčené, že dôvody pre jeho nariadenie pominuli. Priestupkové konania vedené voči otcovi boli odložené alebo konania boli zastavené a trestné stíhanie bolo takisto zastavené. Vo veci starostlivosti o maloleté deti sa vedú viaceré súdne konania, v konaní o rozvod manželstva bol vypracovaný znalecký posudok, z ktorého záveru vyplynulo, že u otca neboli zistené tak závažné črty a poruchy osobnosti, ktoré by diskvalifikovali otca zo vzťahovej väzby otca so synmi. Opatrovník vychádzajúc aj zo záverov subjektov, ktoré spolupracovali s rodinou uviedol, že zákaz styku je pre realizáciu výchovného opatrenia, ktoré bolo nariadené a ďalšieho, o ktorého nariadení sa koná kontraproduktívne a bráni v práci s rodinou. Odvolací súd tak zákaz styku otca s maloletými deťmi považoval za nedôvodný.

13. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti o zrušení neodkladného opatrenia v časti zákazu styku otca s maloletými deťmi podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

14. Odvolací súd dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že po zrušení zákazu styku nie je styk otca s deťmi upravený, vzťahy medzi rodičmi sú narušené, konfliktné a styk otca s deťmi sa nerealizoval dlhú dobu, takmer 4 roky, takže neobmedzený styk na základe dohody rodičov nie je pravdepodobný. Otec má však rodičovské práva a povinnosti, teda v danom prípade právo stretávať sa so svojimi synmi a tí majú právo na udržiavanie pravidelného, rovnocenného osobného styku s obidvoma rodičmi. Znalkyňa sa vyjadrila, že by bola vhodná sanácia vzťahu detí s otcom, postupné nadviazanie kontaktu a vzájomného vzťahu v bezpečnom prostredí. Súd prvej inštancie by mal vyhodnotiť na základe oboznámenia sa so skutočnosťami vyplývajúcimi z obsahu spisov týkajúcich sa maloletých detí, závermi z realizácie výchovných opatrení majúúc na zreteli záujem maloletých detí, dôvodnosť dočasnej úpravy styku otca s maloletými na čas do skončenia konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, teda začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia o úprave styku otca s deťmi.

15. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).